

Domovina

Izhaja 1. in 3. soboto vsakega meseca. — Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje vsakokrat po 10 kr. od garmond-vrste. Velja za celo leto 1 gld. 20 kr., za pol leta 60 kr. — Denar naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celji

Kako nalogo ima Avstrija?

Ako premislimo kako je naša Avstrija nastala, in ako se postavimo pri tem na zgolj zgodovinsko stališče, se nam mora vsiliti prepričanje, da niso bile dedne in ženitne pogodbe naše dinastije same na sebi, katere so Avstrijo vstvarile, ampak nevarnost turških navalov. Združitev tistih deželnih skupin, iz katerih sedaj Avstrija obstoji, namreč avstrijskih, čeških in ogerskih deželnih kompleksov bi najbrž ne bila se zgodila brez te od strani Turkov preteče nevarnosti. Kajti ni verjetno, da bi imele tako različne skupine želje se spojiti, če ne bi bil kruti Turek vedno pripravljen zapadno Evropo preplaviti in vso krščansko kulturo pokopati v divjem barbarstvu. Vsaka teh skupin si je bila svesta svoje onemoglosti k obrambi proti divjemu Turku in tako so bile prisiljene se združiti, da so se mogle z združenimi močmi varovati pred temi divjaki.

Iz potrebe, iz katere kaka država nastane in iz okolnosti, pod katerim uplivom nastane, razvidi se tudi naloga te države in tako se tudi iz načina, kako je Avstrija nastala, spozna prva zgodovinska naloga, katero si je Avstrija sama dala, naloga namreč, zapadno krščansko kulturo braniti proti osmanskem barbarizmu. Turka se sedaj ni več bati, ker je svojo ulogo v zgodovini doigral. Odpadla je torej Avstriji tudi naloga, katero je z uspehom spolnjevala stoletja.

Kako nalogo v družbi narodov in držav pa ima Avstrija sedaj, kaj je

sedaj državna ideja naše domovine? Nemci seveda so hitro pri roki z odgovorom na to uprašanje. Zapadno, to je, nemško kulturo razširjati med nenemškimi avstrijskimi narodi in v vzhodu, to je, po njih mnenji sedanja državna ideja naše Avstrije. A duh časa, narodna ideja je že tako silno ukoreninjena v slovanskih narodih, da se tisti motijo, kateri se nadejajo vednega gospodstva Nemcev nad Slovani, in da bodo te sladke nade morali opustiti ter se s prepričanjem sprijazniti, da se ta cilj njih želj od uresničenja v isti meri oddaljuje, v kateri mi napredujemo.

Najboljši in najresničnejši odgovor na zgorenje vprašanje so pač znane besede Palackya: „Če bi Avstrije ne bilo, bi se njo moralo vstvariti“. Pomen teh besed je jasen. Na zemlji, katero Avstrija obsega, živi cela vrsta raznih narodov, ki si vsi hočejo ohraniti svoje bistvo. Nobeden teh narodov ni za se tako močen, da bi mogel imeti svojo samostalno državo. Zatorej jim je treba zveze pod jedno skupno državno organizacijo, da zamorejo z združenimi močmi braniti si svojo pojedinost. Če bi torej Avstrije ne bilo bi se njo moralo napraviti, da si v njej združeni narodi skupno in medsebojno ohranijo svoj obstanek. To je torej sedanja naloga Avstrije, da osiguri in brani svojim narodom njih svojstvo, da jim omogoči narodni razvoj in jih v tem podpira, ne pa, da jih ponemčuje.

Pa kakšne so razmere v Avstriji? Ali so take, da mora Avstrija zadostovati

tej svoji nalogi? Mi imamo v Avstriji dvojstvo, katero daje Nemcem in Ogrom prvenstvo. Ta ustava je še slabša kakor osredna; kajti naše dvojstvo je podvojeno osredstvo. V tej kakor v oni polovici se sredinja, tu se ponemčuje in tam magyarisira (kossuthira). To dvojstveno osredje daje sicer slovanskim narodom državljanske in politične pravice, glede narodnih pa v Avstriji še vedno velja: „Mi Nemci smo gospodi in vi državljani druge vrste“.

Jedna najgrših prikaznij v našem javnem življenju je politično farizejstvo Nemcev, katero obstoji v tem, da se bahajo s svojim liberalnim mišljenjem, v svojem obnašanju proti Slovanom pa tega mišljenja nikoli ne dokazujejo. Ali bi jim liberalizem ne moral velevali: „Česar nočeš da ti drugi storé, tudi ti ne stori drugim“, ali jih ne bi moral

učiti ta liberalizem, da ima vsak pojedinec pravico in tudi dolžnost varovati svoje bistvo in svojstvo proti bistvu in svojstvu drugih? In da se to načelo, enake pravice vseh, katero načelo je najlepša cvetica na drevesu moderne kulture, dejansko uresniči pri nas v Avstriji, je treba sedaj osredno ustavo prestrojiti v zavezo, katera bi vsem narodom omogočila razvoj po svojih močeh in svoji volji, in katera bi bila popolno uresničenje enakopravnosti, brez katere državi manjka prave podlage. Narodna neodvisnost, to je toliko prostega narodnega gibanja in toliko lastnega parlamentarnega življenja, da postane enakopravnost na papirji enakopravnost v resnici, mora torej vedno ostati glavna tirjatev avstrijskih Slovanov.

Kako bi se pospešila narodna in strokovna omika slovenskih obrtnikov in kako njih blagostanje?

Znano je, da je med raznimi stanovi po Slovenskem še veliko nepotrebne nemškutarije. Najbolj se drži ta Slovincem tako škodljiva lastnost raznih rokodelcev, velikih in majhnih, raznih trgovcev, gostilničarjev in drugih obrtnikov. Zato morajo slovenski domoljubi gledati na to, da spravijo pod svojo zastavo še obrtnike tako, kakor so si pridobili že druge stanove. To važno zadevo sprožil je v svoji 20. številki vrli koroški „Mir“. Dokazujoč važnost obrtnega stanu priporočuje ustanovitev slovenske obrtne družbe, ki bi raztegnila svoje delovanje po vsem Slovenskem. Ta družba naj bi imela nalogo, nabirati družbenike po vsem Slovenskem, izdati za nje svoj časopis, pospeševati ustanovitev obrtnih šol, itd.

Čeravno imamo po Slovenskem že veliko obrtnih zadrug, ki so se po postavi ustanoviti morale, veliko okrajnih bolniških blagajnic, v katere morajo donášati doneske skoro edino le obrtniki, vendar bi bilo res treba splošnega obrtnega društva slovenskega, katero bi vse te raztresene zavode vodilo in z nasveti podpiralo. Zato le želimo, da bi se „Mir-ova“ želja izpolnila.

Ob enem pa hočemo sprožiti še misel katera bi, ako se vresniči, enako veliko koristila slovenskim obrtnikom.

Prekoristna družba sv. Mohora je izdala že vse polno raznovrstnih knjig za svoje čast. ude, katerih šteje po vsem Slovenskem že blizo 60.000. Udje družbe sv. Mohorja so brez izjeme slovenskega rodú in katoliške vere. Zato so tudi pisane vse knjige te družbe v slovenskem jeziku in krščansko-katoliškem duhu. Različnih so pa stanov njeni družabniki. Največ družabnikov te družbe je kmetškega stanú. Zato se je ona tudi na nje večkrat ozirala ter izdala več knjig, ki govoré o vspešnem kmetovanju. V tem oziru namerava ona tudi še v bodoče slovenskega kmeta podpirati. Med družabniki Mohorjeve družbe je pa tudi veliko rokodelcev in raznih obrtnikov. Tudi tem naj bi vrta družba vstregla; izdaja naj primerne knjige tudi za nje. O rokodelstvih in obrtih se je pri Slovincih itak le še malo pisalo. Knjiga o tem še ni prišla do zdaj pri Slovincih na dan. Nekaj izjeme o tem dela le knjiga „kupčija in obrtnija“, katero je bil spisal pokojni Fr. Kočever in založila družba sv. Mohora že l. 1872. „Novice“ so pač o svojem času sem ter tje prinašale kakošno drobtinico o obrtih. Dve leti (1883 in 1884.) je v Ljubljani izdajal krojaški mojster M. Kunc mesečnik „Obrtnik“, ki je pa zavoljo slabega podpiranja pred leto dni prenehal. Začel je sicer v novi večji

obliki zopet izhajati l. 1888., a je moral kmalu prenehati. To je malo častno za slovenske obrtnike, katerih je gotovo kacic 50.000 in to takih, ki morajo davek od obrta plačevati. Kar je pa še drugih obrtnikov, ki davka ne plačujejo, in kar je pomočnikov, učencev rokodelskih in fabriških delavcev, presegati utegne 100.000 duš, torej $\frac{1}{12}$ vseh Slovencev. Knjige družbe sv. Mohora pridejo v roko največ slovenskim kmetom, duhovnikom, učiteljem; obrtniki, bi rekel, da se zelo zelo premalo vpisujejo v to prekornostno družbo. Ko bi pa vrta družba začela izdajati strokovne spise še za obrtnike, pridružilo bi se jih veliko več. Domoljubni udje neobrnega stanu, katerih bi te knjige morebiti toliko ne zanimale, opozorili bi rokodelce na-nje ali je jim posojevali. S tem bi jim vstregli, s tem bi koristili obrtu v obče in naposled tudi naši slovenski stvari, ki bi s pomočjo takih knjig prodirala v obrtniške kroge, kjer se je do zdaj le preveč nemščina, in to pokvarjena nemščina šopirila. Iz takih knjig bi sprevidili tudi neobrniki važnost rokodelstva v človeški družbi, v deželi in državi sploh. To bi pripomoglo mnogo k temu, da bi drugi stanovi v bodočnosti skazovali rokodelskemu stanu večje spoštovanje, nego do zdaj.

Iz Šoštanja.

Dan veselja in radosti, neizbrisljiv in nepozabljen dan bil je 14. avgust t. l. ne samo za prelepo Šaleško dolino, ampak za celo slovensko zemljo. Slavnost, ki se je tega dne vršila v preprijaznem Šoštanju, in pri kateri so bili razun Slovencev iz vseh pokrajin zastopani tudi vrli naši Jugoslovanski bratje kakor tudi naudušeni Čehi, — pri katerih so bila zastopana vsa slovenska sokolska društva, kakor tudi Sokoli iz Zagreba in Češkega, nadkrilila je vse druge slavnosti, koje je naše izvrstno „Slovensko pevsko društvo“ dosedaj priredilo, in je sijajen vspeh te slavnosti pač jasen dokaz, da gre Slovan na dan, da se budi in vzdiga naš premili narod po celej naši domovini.

Že rano v jutro omenjenega dne bilo je v šoštanskem trgu vse na nogah, celi trg bil je z zastavami okinčan, na cesti pred vhomom v trg napravil se je krasen slavolok z napisom: „Srčen pozdrav!“ Blizo na tri tisoče broječa množica zbrala se je že pred poldnem na kolodvoru in pričakovala radovedno prihajajoče goste. Ker je imel vlak zamudo in prišel namesto opoldne šele ob eni uri, nabralo se je do tega časa toliko ljudi na celi cesti od kolodvora, kateri

Da bi se obrtništvo pri nas povzdignilo k temu lehkemu vsi Slovenci posebno s tem pripomorejo, da domače rokodelce podpirajo. Med rokodelci po naših mestih ni veliko Nemcev, marveč so večinoma Slovenci ali drugi Slovani. Če tudi nosijo nekateri nemško suknjo, srajca jim je še trdna slovenska robača. Le malo truda bi nas stalo, pa jim slečemo nemško ogrinjalo in jih ogrnemo s toplim slovenskim kožuhom, t. j. z narodno zavestjo. Take narodne rokodelce in obrtnike treba je dejansko podpirati in jim rajši privoščiti zaslužek, nego židovskim in drugim tujcem. Če kupujemo izgotovljeno obleko, obuvalo in druge reči na sejmihi od raznih tujcev, le malo kedaj ceneje kupimo. Če se tudi včasih to pripeti pa dobimo tako blago, ki le malo časa trpi. Saj veste kako zna jud na sejmihi sladko govoriti, samo da nam blago na prečuden način vsili. Mnogokrat nas opehari. Podpirajmo torej rajši znane domače poštene rokodelce, pa terjajmo od njih, da nam po ceni naredo. Ako bodo naši rokodelci dobili od nas delo, bodo oni tudi z nami se potegovali za čast Slovencev, in ako bode naš kmet domačemu rokodelcu zaslužek dajal, bode tudi slednji njegove pridelke lahko bolje plačeval.

je bil krasno s cvetjem in z zastavami okinčan, do trga, da ni bilo mogoče se nikamor makniti.

Strel iz Pustigrada naznanil je ob eni uri, da pride vlak in komaj je v postajo pripihal, ni bilo navdušenih „živijo“ ne konca ne kraja. Gospod notar Ivan Kačič pozdravil je v imenu odbora in šaleških Slovencev došle goste. — Prof. Zelenik, predsednik „Slov. pevskega društva“ zahvalil se je in pozdravil vsa zastopana sokolska društva in došle goste. Za njim govoril je pravnik g. Mužina iz Reke v imenu Primorcev in Dalmatincev in slednjič še gospod Milan Pelan v imenu „Savinjskega Sokola“.

Po vsprejemu korakali so z godbo na čelu Sokoli, ferijalno društvo „Sava“ in drugi gostje v trg. Navdušen in sijajen bil je obhod v trgu, kjer so nežne tržanke s šopki in cveticami tuje goste obsipale. —

Najzanimivejše bila pa je gotovo telovadba in koncert. Pri koncertu bil je vrt natlačen — in le prehitro nam je minol čas — kajti že o 11. morali so nekteri gosti s posebnim vlakom oditi. — Po koncertu je bil ples v čitalnici do ranega jutra. Nekteri so se zopet v veseli družbi pri

dobri vinski kapljici v jako prijaznih in gostrežljivih gostilnah veselili.

Drugi dan napravili so še ostali Sokoli in gosti izlet v Velenje, kjer jih je vrli tamošnji župan lepo pozdravil. Ob 3. uri popoldne odpeljali so se in zapustili so gotovo mnogi s težkim srcem naš lep in prepirjazen kraj.

Opomniti nam je še, da so tudi nemški prebivalci trga se z nami veselili — in da je bilo sila mnogo gostov iz Celja, kjer so imeli isti dan ljudsko veselico — gotovo pa iz Šoštanja ni bilo nikogar v Celji.

Na vseh postajah v Savinski dolini bili so gostje pozdravljani z gromenjem topičev in krepkimi živio-klici. V Žalci pa je vrli narodnjak gospod Simon Kukec, pivovarnar, pogostil potujoče s kozarcem pive. Vsakdo se je lahko prepirčal, da se vozi po dolini, koder prebiva vrlo, zavedno slovensko ljudstvo, četudi so napisi na postajah samo nemški. Tudi trg šoštanski obnesel se je tako, da niti tega nismo pričakovali. Dasi je občinski zastop v nasprotnih rokah, moramo priznati, da se je ravnalo z nami prav po bratsko za kar gre mnogo zahvale vrlemu županu gospodu Scharnerju, ki je tudi poslal društvu „Celjski Sokol“ odlok, iz katerega naj bi se celjski magistrat učil, kako se na lepe besede tudi z lepimi besedami odgovarja.

Presenečeni pa smo bili po odloku, katerega je poslal mestni magistrat celjski našemu „Sokolu“. Da gospodje na celjskemu rotovžu marsikatero porostasno ukrenejo, je obče znano in s tem odlokom ukovali so si zopet jeden biser svoje nestrpnosti v krono njih juridične vede. Odlok slove:

Celjske novice.

(Slovensko društvo) obhaja občni zbor v nedeljo 21. t. m. ob polu 4. uri popoldne v celjski čitalnici. Vspored: Poročilo društveno. Poročanje o državnem in deželnem zboru. O položaju naše slovenske politike, resolucije zoper izmišljeno zatiranje Nemcev po Slovencih, in zoper narodni prepir na Kranjskem. Volitev predsednika in odbora. Poljubni nasveti. K obilni udeležbi vabi predsedništvo.

(Cesarja rojstni dan) praznoval se je prav slovesno. V predvečer zažigal se je v mestnem parku v sredi Savinje umetni ogenj, zjutraj je bila budnica mestne godbe, ob 8. uri sv. maša, katere so se vdeležili veterani in vojaštvo in oboje cink-tovarne ob 10. uri pa velika pontifikalna maša, katero je daroval preč. opat Fr. Ogradi.

Z. 6593.

pr. 13/8 1892.

An

die Vereinsleitung des „Celjski Sokol“

Cilli.

Die Anzeige vom 12. August 1892, betreffend den Ausflug nach Schönstein wird mit dem Bemerkten zur Kenntniss genommen, dass ein geschlossenes Auftreten des Vereines, z. B. ein Marsch zum Bahnhofe, und Aufzüge im Stadtgebiete überhaupt strengstens untersagt sind und gegen Dawiderhandelnde mit unnachsichtiger Strenge vorgegangen werden würde; in dieser Hinsicht wird der Herr Vereinsobmann die vollste Verantwortung tragen.

Was den angesuchten polizeilichen Schutz bei der Rückkehr nach Cilli anbelangt, so wird der Vereinsleitung bedeutet, dass es vom Verhalten der Gäste abhängen wird, ob ein solcher überhaupt nötig ist, was gewiss nicht der Fall sein wird, wenn dieselben sich vor Augen halten werden, dass die Stadt Cilli kein Platz für slavische Demonstrationen ist.

Stadtamt Cilli, am 12. August 1892.

Der kais.-r. Rath und Bürgermeister:

Dr. Neckermann.

Mi ne bomo sodili tega postopanja, — ker bodo storila to višja politična oblastva, — je li dovoljeno magistratu pošiljati društvu, ki je po svojih pravilih potrjeno in priznано od vlade in ki je primorano naznanjati svoje izlete na to mesto. Čudil pa se bode gotovo svet in vsak izobražen človek, da je kaj takega mogoče v devetnajstem veku v mestu Celji.

Prisotni so bili vsi načelniki uradov z uradniki, profesorji, častniki, načelniki občin, itd. Pri sveti maši pela se je cesarska pesem.

(Sokolaki večer) „Celjskega Sokola“ obnesel se je prav dobro. — Želeli bi, da bi se večkrat napravili enaki večeri, ker so jako potrebni. Dokaz temu je, da je vedno toliko udeležbe, da so prostori premajhni — Toraj na delo!

(Drugi letopis „Zveze slovenskih posojilnic“) je dotiskan. Ima sicer obliko I. letnika, toda obširnejši je. Prinaša nekatere nove članke, n. pr.: Opravilno poročilo slovenskih posojilnic l. 1891, postave o posojilnicah, menice in zadolžnice, o poslovanju posojilnic itd. Najzanimivejše je razlaganje postave od 1. junija 1889.

(Prošnja za dvojezične napise) se v Celju marljivo podpisuje. Nabralo se bode gotovo podpisov primerno slovenskemu prebivalstvu. Pričakujemo pa tudi, se bodejo občine iz celjskega glavarstva oglasile, ker našim okoliškim posestnikom je gotovo ležeče na tem, da mesto, katero tako rekoč oni prežive, nosi javne napise tudi v slovenskem jeziku.

(Za red v Celju ob šoštanjski slavnosti) skrbela je mnogobrojna žandarinerija. Celo na kolodvoru videli smo nekaj svetlih bajonetov. Nekatere dvomljive eksistence iz znane celjske druhali bi bile rade provzročile kakov škandal, pa hladnokrvnost in previdnost naših ljudi jim je bila na poti.

(Plavališče „Diana“) omogoči vsem v Celje došlim tujcem najprijetnejšo kopel v Savinji. Zadnje dni bilo je posebno obiskovano od gostov šoštanske slavnosti. Pospravilo se je tudi neprijetno kamenje iz struge tako, da lahko rečemo, da je malo prijetnejših kopališč. Zato opozarjamo na to kopel vse, ki prihajajo v Celje in se radi izognejo celjski nestrpnosti v družih kopaliških napravah.

(I. slovenski kat. shod) v Ljubljani. poslal nam je načrte resolucij, ki bodo obravnavane pri shodu. Ker je pa list bil že dostavljen, ni nam bilo moči priobčiti jih v tej številki.

(C. kr. okr. glavar celjski) gospod dr. Wagner, bil je odlikovan s Fran-Josipovim redom III. vrste. — Tudi znamenje časa!

(Vest, da se bode za Celje tretji in sicer nemški notar) imenoval vzbujala je pri naših Nemcih veliko veselja. Ker pa so naši in česki listi dokazovali, kako nepotreben je tretji notar v Celji, za kateri okraj dva notarja popolnoma zadostujeta, in kako nepotreben je nemški notar, ker naša dva notarja uradujeta tudi nemški, so postali Celjani vznemirjeni ter opozarjajo na to, da bi imenovanje tretjega in sicer nemškega notarja za Celje ne kratilo niti pičice naših pravic. — Proti temu opomnimo le, da če se nam z imenovanjem tretjega, nemškega notarja ne godi nobena krivica, se tudi Nemcem ne krati nobena pravica, ako uradujeta v Celji samo dva, slovenska notarja. Sicer pa mislimo, da tretji, nemški notar v Celji pri današnjih razmerah itak ne bi mogel izhajati.

(Zadnja številka „vahtarice“) pravi, da se na nemški strani nadejajo, da smo mi s slovensko pevsko slavnostjo v Šoštanji pri koncu s svojimi narodnimi prazniki. O tej krasni in imponantni slavnosti poročamo natančneje na drugem mestu in zagotavljamo tu le, da se mi Slovenci nemške sape, ki je začela tudi z Dunaja pihati, ni-

kakor ne plašimo in da bomo, če se bode tudi pritiskalo na nas, prirejali s še večjim naidušenjem še lepše narodne slavnosti, ter se ne bomo ozirali na to, so li te naše slavnosti Nemcem prav ali ne.

(Nemška surovost) pokazala se je zopet zadnjo nedeljo pri celjskem „park-festu“, katerega je priredilo „društvo za olepšavo mesta“. Mi ne tajimo, da ima to društvo veliko zaslug za olepšavo mesta in okolice in zato se mi celjski Slovenci tudi nismo branili, priskočiti z doneski; seveda smo to storili le s pridržkom, da se ne porabijo morebiti za kake velikonemške namene, nego le za društvo oziroma za slavnost. Te slavnosti so se, kakor čujemo, tudi udeležili nekateri Slovenci in tudi drugi ljudje, ki se ne štejejo ravno med Nemce. Med temi je bil tudi sin državnega pravdnika dra. Gallea. In ta je bil sprehajaje se mirno pa parku ter gledajoč, kakor drugi obiskovalci razne predmete, nakrat napaden od stražnika tega parka brez vsacega vzroka sem in tja suvan in psovan s „verfluchter Windischer“. Stražnik je gotovo vedel, da ni imel kakega postopača pred seboj, a najbrže ga je kaka slovenska besedica tako razburila, da se je tako surovo razkoračil, kakor že lani ob priliki cesarskih slavnosti. K tej aferi, katera bode imela na drugem mestu brže ko ne svoje posledice, le opomnimo, da ako „Stadtverschönerungsverein“ ne bode skrbel, da se v prihodnje ne zgode več taka razžaljiva dejanja proti udom različne družine in to še celo ob priliki, ko bi moralo že v zahvalo za izdatne doneske fino in taktno postopati se, tudi mi ne bomo kakor dosedaj zanimali za to društvo in ga podpirali, ker surovosti mi ne maramo in posebno sedaj ne, ko smemo pričakovati prijaznosti in takt. Sicer pa hočemo počakati, kaj bode ukrenil mestni magistrat in gledati, bode li tudi sedaj zatisnil jedno oko. — Več bomo pa spregovorili o priliki.

(Celjski cestinarji) so izključno Nemci, ki se z našimi posestniki ne morejo razumeti. Ne davno smo videli prizor, ko je takov „mavtar“, ki je bil trd Nemec, kričal nad slovenskim posetnikom, ki je gnil par volov, pa ni razumel kaj oni tujec zahteva od njega. Celo v taci slučajih celjski mestni očetje nočejo biti Slovencem pravični. Zadnji čas je, da začne slovensko prebivalstvo ogibati se vseh trgovcev, ki so celjski od-borniki.

(Nemškutarji v Doberni) so čutili potrebo ustanoviti si podružnico društva „Süd-mark“. Pri dotični slavnosti so je veliko govorilo o namenu tega društva, češ, da ima braniti v slovenskih pokrajinah nemškega, (!) kmeta ter nemškega obrtnika;

na drugi strani se je zopet povdarjalo, da se ima nemški narod ohraniti čist vseh tujih elementov, ki le razdirajo nemško „urkraft“. Usmiljeni Bog! ako hočejo Nemci izbacniti iz svoje sredine vse tuje elemente, kaj jim potem more mar biti za peščico zaslepljenih nemčurskih kmetov — nemškega kmeta namreč ni niti jednega na Spodnjem Štajerskem — in kako so mogli predzadnjo nedeljo v Doberni zbrani Nemci poslušati govor nekega Kamnikarja, kateri prej ko je vstopil v nemške šole, ni znal niti besedice nemške, ker ga je rodila slovenska kmetica?

(Poverjeniško kupčijo s hmeljem) ustanovil je gospod Jakob Janič v Žatecu (Saaz) na Českem. Pridelovalci hmelja v Savinjski dolini bili so do sedaj navezani na tuje posredovalce, stanujoče v Žatecu na Českem, ki pa niso vedno delali v korist našim trgovcem s hmeljem. Temu bode sedaj pomagano. Gospod Jakob Janič je veščak v tej trgovini in napravil je zveze s prvimi, največjimi pivovarnami na Českem, vsled tega mu bode tudi mogoče vedno doseči najvišje cene, ki jih bode imel hmelj. — Ker bode sedaj omogočeno vsakemu Savinjanu neposredno občeovati s poverjenikom, upamo, da se bode ta kupčija še veliko bolj razvila. Veseli nas, da je gospod Jakob Janič v svoji požrtvovalnosti ustanovil to potrebno zvezo in upamo, da bodo tudi Savinjanci vedeli ceniti to, ter se obračali v teh zadevah na gospoda J. Janiča, ki je njih rojak in bode gotovo vedno gledal na to, da opraviči v njega stavljeno zaupanje.

Spodnje-štajerske novice.

(Premembe pri č. duhovščini). Kaplana sta postala novomašnika č. gg.: A. Cestnik v Starem trgu in P. Gregorec v Polzeli. Umrla sta čast. gg. župnika: A. Ferme pri Sv. Štefanu in M. Sevnik pri Sv. Petru pod Gorami. Za Šmarjeto pri Rim. Toplicah imenovani župnik J. Košar se je odpovedal. Č. g. župnik Ferenčak v Brežicah postavljen je ob enem za dekana. Premeščena sta kaplana č. gg.: M. Medved iz Laškega v Žavec in J. Šelih iz Rajhenburga v Laški trg. V Rajhenburg pride za kaplana novomašnik č. g. J. Kržišnik.

(Notar) gosp. Vincencij Toplak v Dobri vesi premeščen je v Šmarje; notar g. dr. Adolf Mravlag v Rogatci pa v Laški trg. Pri slednjem nameščenju se je torej nemškutarjem vstreglo, Slovencem pa ne. Stare litanije.

(Okrajna učiteljska skupščina slovenjegraška) je volila kot odposlance v de-

želno učiteljsko konferencijo gg. učitelje: Vrečko, Sitter in Smolnikar.

(Ormoško učiteljsko društvo) zboruje 21. t. m. pri sv. Lenartu.

(Češki učitelji) so bili na slovenskih kolodvorih burno pozdravljeni. N. pr. na Zidanem mostu, Vidmu, Brežicah od strani odbornikov slovenskih učiteljskih društev „Zaveze“ in „Pedagogijskega društva“ ter družih Slovencev.

(Gornjegrajske posojilnici) kaže prava v zmislu postave od 1. junija spremeniti, da jej bode mogoče, doseči pravico, rabiti pri zadolžnicah nizki meničen kolek. — Opozorujemo slovenske posojilnice, katere hočejo isto storiti, da jim v tej zadevi rad daje pojasnila g. J. Lapajne v Krškem.

(Nova lokalna železnica.) Kakor se poroča, bodo se v kratkem pričela dela za trasiranje nove železniške proge, ki bi vezala Kamniško železnico s Celjsko-Velenjsko. Od Domžal bi šla nova železnica po Moravški dolini preko Vranskega in bi se pri Št. Petru ali Žalcu združila z železniško Celjsko-Velenjsko.

(Bralno društvo v Kapeli pri Radgoni) priredi v nedeljo, 28. avgusta t. l. v bralni sobi popoldne ob 3. uri „besedo“ še sledečim vsposredom: 1. Pozdrav. 2. Hr. Volarič: Slovenski svet, ti si krasan! 3. Deklamacija. 4. A. Razinger: Za gore solnce mi zahaja. 5. Kratek obris slovenske zgodovine s posebnim ozirom na kulturo starih Slovencev. 6. G. Rihar: Savica. 7. Deklamacija. 8. Narodna: Materino žalovanje. 9. Slučajnosti. 10. A. Nedved: Mili kraj. K obilni udeležbi vabi najuljudnejši odbor.

(Služba orgljavca) pri stolni cerkvi v Mariboru je razpisana do konca tega meseca.

(Premovanje konj) bode 7. septembra v Ljutomeru, 9. septembra v Račjem, 10. septembra v Žalcu, 17. septembra v Radgoni in 3. septembra v Brežicah.

(Slovensko uradovanje.) Pri c. kr. okraj. finanč. vodstvu v Mariboru napravil se je bil pretečenega leta novi oddelek za odmerjenje pristojbin. Novi oddelek se hvalevrednega načela drži, slovenske vloge v slovenskem jeziku reševati.

Kakšni veščak v slovenščini pa da je dotični uradnik naj dokaže nasledni posnetek:

Na Franceta N. v N.

Na podlagi postav v pristojbinah se Vam pristojbina od zapuščine dre umerjanaga Antona N. in sicer od vrednosti posestva s na vl. št. — proporcional odpadljivega dela gospodarskih potrebščin z 49 goldinarjem premerja.

Ali ni to krasno? Dokler je slovenščina v vzorcu predtiskana je dobro; ali — ko

pride slovenščina uradnikova, tedaj se pa pričinja: mesto umrlega umerjanaga, — proporcional odpadljivega dela itd. Kaj bi se bralo, ako bi dotični uradnik ne imel vzorcev, to se še niti predstavljati ne more.

Druge slovenske novice.

(**Matija Majar**) je v Pragi, kjer je na stare dni od milosti živel, v visoki starosti umrl. To je bil koroško-slovenski duhovnik, ki je bil že pred 50 leti velik slovanski domoljub in pisatelj. Spisal je veliko slovenskih knjig, največ o sv. Cirilu in Metodu, pa tudi slovenskih in slovanskih (ruskih) slovnici in spisij. Uredoval je svoje dni časopis „Slavjan“; v njem je hotel zjediniti vse slovanske jezike. On je imel visoke, lepe slovanske nazore, a bil je preslab, da bi jih bil uresničil. A zaslužil je, da bi njegovo življenje, življenje slovansko-mučeniško, in prizadevanje spretno pero dostojno opisalo.

(**Poroka**). Meščanski učitelj in nadzornik g. Bezljaj v Krškem se je poročil z ondotno učiteljico gospico Mihelj.

(**Vabilo k veselici**), katero priredé dijaki ljubljanskega višjega gimnazija pod pokroviteljstvom gospoda profesorja Mat. Voduška v nedeljo, dne 21. avgusta 1892. leta na korist „Prešernovemu spomeniku“ v prostorih gostilne gospoda Petra Mayerja v Kranji s sodelovanjem c. in kr. vojaške godbe domačega pešpolka. K obilni udeležbi vabijo slovenski dijaki.

(**Kako slabo se Nemcem**) na Kranjskem godi, je lepo dokazala „Südst. Post“. 30.000 Nemcev ima v kranjskih srednjih šolah (seveda v nemških razredih) 400 svojih (nemških) dijakov. Koroških Slovencev je pa 120.000, pa vsi imajo le 100 slovenskih dijakov v nemških srednjih šolah. „S. P.“ vpraša torej: Katerim se boljše godi, kranjskim Nemcem ali koroškim Slovencev?

(**Dolenjska železnica**) proti Kočevju se marljivo gradi, tudi proga novomeška se utegne še letos v delo vzeti.

(**V Leskovcu pri Krškem**) snujejo ognjegasno društvo. Če bode pa tako, kakor v Krškem, ki ima slovenska pravila pa nemško komando, naj stvar raje na miru pusté. Sicer je pa obeh društev v resnici treba.

(**Z Gore sv. Lovrenca**) nad Leskovcem pri Krškem se nam poroča, da niso ondi letos nič kaj zadovoljni z letino, da je malo sadja ali nič, in da v vinogradi zeló pešajo. Na Cesti se še držé, slabše pa je v Čretežu in Tržki gori. Kjer so škropili, so v neokuzeni zemlji še lepo zeleni, drugače pa že veli.

(**Na deželni vinarski, sadjarski in poljedelski šoli na Grmu**) pri Novem mestu, kjer se prične šolsko leto 1892/3 dné 3. novembra 1892, izpraznjenih je več mest za plačujoče učence. Prošnje naj se pošljejo do 8. septembra t. l. vodstvu omenjene šole na Grmu.

(**Pevsko društvo „Lira“ v Kamniku**) praznovalo je v nedeljo 14. t. m. svojo desetletnico. Kako da je društvo priljubljeno, dokazuje to, da se je zbralo nad 3000 udeležencev. — Isti dan praznovali so tudi ognjegasci kamniški svojo 10letnico in je ondi zborovala „Zveza ognjegascev kranjskih“.

(**Na sv. Višarje**), obče priljubljeno božjo pot, peljejo letos zadnji posebni vlaki po jako znižani ceni, v ponedeljek 5. septembra t. l. dopoldne in sicer eden iz Pragarskega na Celje-Zidanmost-Ljubljano in drugi iz Maribora na Dol. Dravograd-Celovec v Terbiž in nazaj. Izvanredno lepa slavnost na gori sv. Višarij bo kakor o večjih praznikih zagotovljena. Cenjeni prijatelji podjetja, posebno preč. gg. duhovniki, ki bi hoteli nekaj voznih listkov v oddajo prevzeti in dajati podrobneje pojasnila, katero se bogatejši udeležba omogoči in blagi namen pospeši, so uljudno prošeni, to takoj na „potovalni odbor v Ljubljani, Marijin trg št. 1.“ naznaniti, ter se jim sotrud in stroški hvaležno povrnejo, kakor neprodani vožni listki po odhodu vlaka nazaj vzamejo. Kratko zgodovino s sliko sv. Višarij dobi vsak udeleženec posebnega vlaka brezplačno. Vožni listki dobiti bodo tudi pri Dragotinu Hribarju v Celji in pri g. M. Radaju v Mariboru.

(**O novem denarju**) izišla je tudi slov. knjižica, ki se dobi pri Zajcu v Gorici in po knjigarnah sploh po 10 kr. Najvažnejše o tem je, da bomo dobili (kdaj se ne ve še) zlate po 20 kron (10 gld.) in 10 kron (5 gld.), sreberne krone (po 1 gld. in po 1/2 gld.) ter drobiž iz nikeljna po 20 vinarjev (10 kr.) in po 10 vin. (5 kr.) ter iz bron 2 vinarja (1 kr.) in 1 vinar (1/2 kr.).

(**Letina**) je bolj srednja. Žito je prelahko, krompir gnjuje nekoliko ali ga črvi, ogerci, iz katerih bode v bodočem letu mnogo hroščev, izpodjedajo; sadja je malo, vino je pa še v božjih rokah. Bojimo se, da mu bode poleg uši škodovala strupena rosa — in prepozno nastala vročina ter da ljudje ne bodo pustili, da bi grozdje dozorelo.

Druge avstrijske novice.

(**Avstrijski Slovani**) so zdaj brez pravega ministra v svetovalstvu cesarjevem, odkar je Pražak odstopil. Taka se nam Slovanom godi, mesto da bi Poljaki, Čehi in Hrvati imeli skupaj vsaj polovico (4 ali 5)

vseh ministrov, kajti Slovanov je več, veliko več v Avstriji kakor Nemcev. Tako ne more dolgo obstati, toliko krivic Slovani ne morejo prenašati. Zato se bodo v jeseni zbrali na Dunaji vsi zatirani avstrijski Slovani in drugi narodi ter sestavili skupno prošnjo do cesarja.

(Presvetli cesar) se bode podal v Galicijo k velikim vojaškim vajam; za njegov vsprejem se delajo velike priprave.

(Postava o novem denarju) je potrjena. Začel se bode novi denar kovati in morebiti bodedemo že po novem letu rabili poleg starega denarja tudi nove krone.

(Sedanji srebrni denar) avstrijski ne bode prihodnje leto več med ljudstvom krožil.

(V Lincu) je bil velik katoliški shod, v Ljubljani bode koncem tega meseca.

(Mestne volitve v Zagrebu) so se izvršile na korist vladne stranke. — Na novem kolodvoru zagrebškem so nastavljeni sami Madjari.

(Zoper sedanje vlado) utegnejo zdaj stopiti poleg Mladočehov tudi Staročehi in Slovenci in morebiti še Poljaki, ker se je iz ministerstva ločil zadnji in edini Slovanom istinito prijazen minister Pražak.

(Italijansko vino) se bode 27. t. m. naprej proti nizki carini (3 gld. 20 kr. od 100 kilogr. (hektolitra) uvaževalo v Avstrijo. Našim vinorejcem bode to škodovalo, vinopivcem pa koristilo, ker bode vino cenejše, in ker se bodo naša slaba vina lahko z italijanskim zboljševala; kajti ona vina so dobra zabela za naša.

Ogled po širokem svetu.

(Na Angležkem) dobili so novo ministerstvo, ki bode bolj pravično zatiranim

Ircem. Stari Gladstone je dobil nalog, da sestavi novo vlado.

(Na Srbakem) tudi ne morejo priti do notranjega miru. Sedaj se je zopet odpovedalo ministerstvo in je podal Pasič v imenu vsih demisijo.

(V Plovdivu) priredi mlada bolgarska država veliko deželno razstavo. Posebna zanimivost bode videti, kako se prireja svetovno znano rožno olje. — Pri tej priliki mislijo proklicati državo za neodvisno in je bil radi tega pretekle dni prvi bolgarski minister Stambulov pri sultanu v Carigradu.

(Na Ruskem). Po uradnih poročilih pojenjuje kolera v Samari, Saratovu, Donu, Rostovu, Moskvi, Orenburgu itd.

(V Parizu) bode 1. 1900 velika svetovna razstava. Nemci so tudi nameravali skoro istočasno enako veliko izložbo prirediti v Berlinu, pa si ne upajo izpeljati te velike nakane, ker dobro vedo, da ne uživajo pri evropskih narodih toliko sočutja kakor Francozi.

(Na Marokanskem) v Afriki je ustaja zoper sultana, čegar čete same se nočejo proti upornikom bojevati.

(V Ameriki) se pripravljajo za nove volitve predsednika in podpredsednika republike, ki ondi namestujeta kralja ali cesarja. — Boj bode hud. Volilo bode kakih dvanajst milijonov volilcev. Kandidatje so štirje. Demokratska dvojica se imenuje Cleveland in Stevenson in ta dva imata največ upanja, da zmagata, ker sta zelo priljubljena in res prava moža.

Dopisi.

Iz Ljutomera 13. avgusta. Malo sem zaostal s svojimi poročili. Pa tega mi ne smete zameriti gospod urednik, saj veste, da je bilo zdaj največ dela povsod. — V prvi polovici julija obiskali so nas milostivi gospod knezoškof, da so delili zakrament sv. birme. Sprejeli smo jih z največjo častjo in spoštljivostjo. Na meji ljutomerske župnije so jih pričakovali mnogobrojni banderaši. Njih vodja g. Jožef Mursa, veleposestnik in izvrsten narodnjak iz Krapja pozdravi najsrčnejši g. knezoškofa v imenu tukajšnjega zavednega slovenskega prebivalstva. Pri vходу v trg jih pozdravi učenka Angelika Vršič, hčerka narodnega trgovca, v imenu šolske mladine. Zvečer je priredil čitalniški pevski zbor podoknico. Petje je bilo prelepo. Milostivi g. knezoškof so prišli

sami med vrle pevce in se jim srčno zahvalili. Na hiši narodnega trgovca g. Franc Sršena se je svetil lep transparent, na katerem je bil okusno naslikan grb knezoškofa. V soboto je bil slavnosten obed v čast milostivemu škofu. Pri tej priliki je hotel ljutomerski župan g. Schwarz učiti, kaj je prav za prav kršanska ljubezen. Ta mož ima to čudno navado, da rad vživa prevročo juho; zato se mu pa tudi jezik tu in tam speče. Milostivi g. knezoškof so mu po redu posvetili ravno tako, kakor svoje dni onemu v Laškem trgu. Janezek tak, tak! Ne piši, kar te ne peče! Mislim, da od zdaj naprej gospod Schwarz ne bode več delal receptov za „krščansko ljubezen“. — Nečesa ne smem pozabiti. Ulica, po kateri se je pomikala procesija, je bila olepšana z

venci in zastave so plapolale raz streh slovensko- in kršansko-mislečih tržanov. Mislili smo, da se bode tudi neki trgovec nam pridružil in razobesil to ali ono zastavo. Pa ta mož piše zdaj v čisto drug rog! Od nemčurjev niti eden ni okinčal svojega hrama v čast najvišjega duhovnega pastirja naše škofije. Imeli so zabita in zaprta okna, kakor bi se kuga priklatala v naš trg. Tako, tako je katoličanstvo nemškutarjev. Živa je pač istina, da človek, ki zataji svoj rod in materinski jezik, zataji sčasoma tudi vero, v kateri ga je mati dala krstiti. In take brezverne Judeže še vedno nekteri izmed nas podpirajo. Tak človek pač ne more biti pravi katoličan in verni slovenski narodnjak, ki kupuje pri ljudeh, ki so zatajili svoj narod in sv. vero. Takega človeka ne smemo trpeti v naši družbi, kajti on je hinavec, na dva kraja nabrušen nož. Kdor je veren katoliški Slovenec, tisti se bo izogibal nemškutarskega praga. Bodimo vendar enkrat možje! — Prihodnjo nedeljo po sv. birmi so napravili naši nemčurji veselico, pri kateri je pomagala peščica Radgončanov po Ljutomeru harabuko delati. No zdaj so se zbudili naši Nemci. Svoje hiše so olepšali z nemškimi zastavami. Ko je prišel naš višji duhovni pastir v našo središino, ko je počasil naš trg milostivi gosp. knezoškof kot pravi naslednik apostolov Jezusa Kristusa, takrat so naši Nemci, ki živijo in se hranijo, logatijo in se debelijo od naših slovenskih krajcarjev, zlezli in se poskrili v svoje brloge. Ko pa je prišlo par nemških kričarjev, bili so vsi na nogah ter okinčali svoje brame. Samo čudno nam zdi, da imajo nekateri naši Nemci toliko korajže. Nemška zastava je visela iz Strasserjevega hrama, trgovca Adam Huber in Maks Henigman sta imela vsak po veliko nemško zastavo. Tudi trgovec gospod M. S. je okinčal zdaj svoj hram. Ti možje dobro vedo, da so slovenski možje in žene, ki pri njih kupujejo, edina zviročina njihovega dobička. In vendar delajo navzlic temu proti nam ter očitno kažejo, da so sovražni naši slovenski stvari. Od kod torej jemljejo tako korajžo? Ker je med nami še mnogo tako zabutih in zavrlih ljudi, ki še vedno ne vedo, kaj je trden narodnjak. Taki mlačneži nosijo svojo narodnost samo na jeziku, delajo pa ravno na opak. Taki polovičarji so naši sovražniki, dokler tako delajo. Naša najumenitniša naloga bodi, da se popolnoma znebimo takih mlačnežev, ki nosijo svoje krajcarje v nemške štacune in krčme. Po djanji moramo spoznavati pravega narodnjaka, pa ne po praznih besedah. Slovenski možje in žene! Od zdaj bodi nam to pravo in istinito znamenje katoliško-mislečega narodnjaka, da ga

bomo po tem sodili in spoznali, kamor bo zahajal, kogar bo podpiral in kjer bo kupoval. Slovenec! podpiraj Slovenca!

Iz Ptuja. Povsod v lepi Sloveniji začel se je naš narod probujati in se zavdati svojih državljanskih pravic. Tudi ob bregovih deroče Drave v staroslavnem Ptuiju in njega okolici napočila je zora narodnega probujenja. Tukajšnja „Podružnica sv. Cirila in Metoda“ se je vzdramila iz večletnega spanja ter je 24. jul. priredila v vasi Podvinci svoj prvi shod na kmetih, zajedno letošnji občni zbor. Dična vas se je bila dostojno pripravila na ta slovesni dan. Pri prvem slavoloku pričakoval je narodni župan Podvinski z občinskim odborom dohajajoče goste ter je prav iskreno pozdravil omenjajoče svoje in občanov radosti nad tem ukrepom ptujske podružnice. Radostni živio-klici so na to zadoneli, pevci ptujske čitalnice pa so zapeli „Lepo našo domovino“. Ko smo prišli pred Brusovo s cesarskimi zastavami okrašeno hišo, pred katero je stal drug slavolok z vihrajočimi trobojnicami, izročila je kmetška deklica načelniku vlč. g. o. Benku Hrlišu krasen šopek, dekleta in fantje pa so zapeli vsak svojo narodno pesen. Medtem se je zbralo na stotine ljudstva, ki je že težko pričakovalo pričetka. Najprej je načelnik v iskrenih besedah pozdravil navzoči vrli narod, potem pa je vlč. g. o. Konrad Stazinski govoril o Cirilu in Metodu. Z res krasnimi besedami opisal nam je plodonosno delovanje svetih blagovestnikov med Slovenci, omenjal njunih velikanskih zaslug za naš rod in za mili slovenski jezik ter končal svoj lepi govor z besedami nepozabnega Slomška, kako nam je ljubiti vero, narod in mili slovenski jezik, najdražji zaklad, kar nam jih je ljubeča majka sporočila. Da je govornik vsemu ljudstvu upravljal iz srcá govoril, pričali so ti do solzá ginjeni preprosti seljaki in seljakinje dovolj. Potem je g. dr. Brumen razložil namen in pomen društva ter povabil ljudstvo k mnogobrojnemu pristopu. Kmalu pristopilo je 78 udov, ki so vplačali nad 50 glđ. Gotovo lep uspeh! Pri volitvi načelnštva bil je soglasno izbran prvomestnikom zaslužni g. Stazinski, ki je nato povdarjal, da se nam je ogibati vsakega razpora, kajti le s složnim delovanjem duhovne in posvetne inteligencije moči je koristiti našemu teptanemu ljudstvu. Ko se je končno bivil načelnik vlč. g. Hrliš srčno zahvalil ljudstvu na mnogobrojnej udeležbi, bil je oficijelni del končan, pri katerem so med posamnimi točkami peli čitalnični pevci. Pričela se je na to živahna zabava, katero je poviševalo petje domačih dijakov, kakor tudi Podvinskih fantov in deklic. Zastopana bila je tudi mnogobrojna

ptnjska narodna inteligencija, omenim le gg. notarjev Ožgana in Kosérja in g. odveta- nika dr. Horvata. Med gosti pa smo zapazili jednega člana vrlega „Triglava“, profesorje g. Lileka iz Sarajeva in g. Krampargarja iz Dunaja. Nastal je že mrak, ko smo zapu- stili vrle Podvince, med potom pa se je gotovo vsak spominjal navdušenih govorov in milih pesmic, veselil pa se je tudi lepega uspeha, ki ga je dosegla podružnica tega dne, kajti ljudstvo bilo je zares navdušeno za naše družbe blagi namen.

Treba še le nekaj enakih shodov pri- rediti v okolici in ljudstvo bode se zavedalo svoje narodnosti in svojih pravic.

Na delo tedaj, ker resnobni so dnôvi,

A delo in trud pa Bog blagoslovi.

Iz Velike Nedelje, 2. avgusta 1892.
Nek dopis od sv. Marjete pod Ptujom v „Slov. Narodu“ je hudo razburil Velikone- deljčane, ker si v resnici niso graje zaslužili. Ako kdo razmere pri nas prav pozna, mora priznati, da tukaj ni tal za nemškutarijo, akoravno je že bil v tem pogledu večkrat poskus od zunaj storjen. Naš velečastiti gospod župnik, kakor tudi v obče spoštovani gospod kaplan sta iskrena rodoljuba in branitelja našega naroda; tako tudi o narodnem značaju naših zaslužnih gospodov učiteljev ni nikdar dvomiti. — Z veseljem prištevamo našega domačina gospoda trgovca Škvorca in tudi naše gostilničarje odločnim narod- njakom, kakor poprek vso inteligencijo z malo izjemo onih oseb, ki niso naše narod- nosti, katerim pa se itak priznati mora, da so miroljubni.

Da pak tudi v djanji pokažemo delo- vanje na narodnem polju, smo sklenoli v kratkem osnovati neko narodno društvo, o katerem bodemo prihodnjič več govorili.

Vsled velikega truda našega izbornega organista gospoda Eberla imamo tukaj možki in ženski pevski zbor, kateri povelj- čuje z ubranim petjem cerkvene svečanosti in nas mnogokrat tudi z lepimi domačimi pesmi ob ugodnih prilikah iznenadi in raz- veseljuje.

OSOBE

ki živé na kmetih, prihajajo z ljudstvom mnogo v dotiko, uživajo spoštovanje in za- upanje njegovo ter znajo slovenski pravilno pisati, zamorejo si o **poletnih mesecih pri- služiti lepe denarje**, ako se hočejo marljivo lotiti poslovanja za stvar, katere važnost je splošno priznana.

Kdor se za to zanima, naznani naj svoje imé in bivališče pod naslovom: **F. K. 12, poste restante v Ljubljani.** (45) 5-4

Razglas.

S šolskim letom 1892/93 oddale se bodo **3 ustanove po 300 goldinarjev** na leto medicincem pristojnim na Štajersko.

Prošnje naj se določijo deželnemu odboru v Gradec do 1. septembra t. l.

Natančneje pojasnilo glej v 14. šte- vilki tega lista. (49) 2-2

Prodaja posestva.

Prodajam svoje lepo posestvo pod ugod- nimi pogoji. Posestvo obsega z lepe hiše in gospodarskimi poslopji, 11 oralov lepe hoste, 9 oralov rodovitne zemlje in travnikov, 3 vinogradi itd. Vse zemlje je nad 20 oralov. Poleg tega 200 sadnega drevja najplemenitejših vrst jabolk, hrušk, breskev, češpelj in sliv. Natančneje se izve pri

GRIGOR JERICIČ-u,

(55) 3-2

Liboje pri Celju, h. št. 31.

P. n.

pridelovalcem štajerskega hmelja!

Podpisana naznanjata, da sta v Žatecu (Saaz) na Českem ustanovila posredovalno trgovino štajerskega hmelja pod tvrdko

Jakob Janič & Hugo Eckert

ter prosita to podjetje, ki bode v posebno korist pridelovalcem hmelja, z določiljanjem istega jih podpirati.

Najino prizadevanje bode vedno štajer- skemu hmelju z direktno zvezo z največimi pivovarnami pripomoči do veljave in mu pridobiti najvišje cene.

Z velespoštovanjem

(60) 3-1

Jančič & Eckert.

„THE GRESHAM“

zavarovalna družba za življenje v Londonu.

Piljela za Avstrijake:

Dunaj, 1., Giselstrasse 1., Budimpešta, Franca-Jozefa e družbeni hiši.

Piljela za Ograke:

Budimpešta, Franca-Jozefa trg 5 & 6, e družbeni hiši.

Aktiva družbe dne 30. junija 1891 frk. 117,550.797—

Letni zavarovalni donodki z ob- restmi do 30. junija 1891 „ 20,725.259—

Isplačanja za zavarovanje, za rente in odkupe i. dr. odkar posluje družba (1848) „ 249,311.449—

V sadnjem dvanajstmesečnem poslovanji prijavilo se je novih zavarovanj za „ 61,372.000—

tako, da se je prijavilo zavarovanj ves čas odkar družba posluje za „ 1,728,184.555—

Prospekti, cene po katerih se ravna družba pri izdavanju polic in prijavi obrazci dobe se brezplačno pri gospodih agentih ali pa pri generalni agenturi v Ljubljani, Tržaška cesta 4 pri

GVIDONU KESCHKO-tu. (29) 12

Dva dijaka (62) 3-1

za prihodnje šolsko leto vnaprejšeta se na hrano, stanovanje in postrežbo. Poizvedbam se ustreza v kopalšču Giselina cesta št. 5 v Celji.

Alfred Pungeršek

knjigovez (26) 19-8

Celje, Gospodarske ulice št. 15

se priporoča vis. čast. duhovščini, učiteljem, uradom, trgovinam in zasebnikom za

== knjigovenko delo ==

in vse v njegovo stroko spadajoče stvari. Delo solidno in po niskih cenah. Pismena naročila se obratno rešujejo.

Dragotin Vanič

trgovina s sakom, platnom in manufakturnim blagom v Celji

na oglu Graške ceste in Rotovške ulice

priporoča za poletno sezono ali občinstvu in čast. duhovščini svoje bogate zaloge raznovrstnega blaga po najnižji ceni.

Na prodaj je

nov mlin

s tremi tečaji, prav dobro narejen: voda visoka ter jo je zmiraj dosti, v dobrem kraju, eno uro od Selesnice, pri cesti in je v bližini tudi premogokop. Pri mlinu so tudi njive in travniki. Plačati je jeden del takoj, ostalo pa se lahko plačuje v letnih obrokih. — Tudi se dobi vsakovrstna selesnina za mlino in žage, kolesa selesna s lesenimi in selesnimi zobmi, remenaka kolesa in druge take reči, prav po niski ceni. Več se izve pri

Janezu Lenardu,
v Rajhenburgu; Štajersko.

(34) 6-4

Kdor se zanima za slovenske stenografije, naj si naroči obe prof. Bezenškovi knjigi:

Nauk o slov. stenografiji

I. del, ter

„Jugoslovanski stenograf“

(III. tečaj), kateri objemata cel Gabelbergerjev sistem, prirejen za slovenski jezik.

Mnogim se bode v spominu dr. Bleiweisova svečanost, ob priliki nja 70letnice. Vsi govori, posdravi in telegrami, kakor tudi odzdravi nepozabljivega očeta Slovencev natienjeni so v knjigi:

dr. Bleiweisova svečanost,

po stenograf. zapiskih prof. A. Bezenška. Namaljene cene tem knjigam, katerih je ostalo samo še nekoliko izstisov so sledeče:

Nauk o stenografiji I. del 75 kr.

Jugosl. stenograf 1 gld. 25 kr.

Bleiweisova svečanost 50 kr.

(58) 3-1 Dobivajo se pri

knjižari Bleiškove tiskare v Zagrebu.

Klobuke

najlepše in najmočnejše

poleg tega pa še, kar je glavna stvar, veliko ceneje kot povsod drugod so dobili le pri

ŠTIBERNIK-u v Celji

Rotovške ulice (Rathausgasse) št. 2

V zalogi so vedno močni klobuki domačega izdelka. Lepi izbor pravih zajčjekov kosmatih in gladkih v vseh barvah in formah. Velika zaloga trdih klobukov v različnih barvah in najnovejšega fazona, za volečast. duhovščino posebne specialitete. — Za poletni čas pravi kasterji le 45 gram. težki, boljši ko vsak slamnik, so dobili v različnih barvah in najmodernejshe forme. Velik izbor araje domačega izdelka, iz šifon, berkaill, bele in pisane kolerece, manšete, savratnice (penkle), naramniki, šepne rute, knofi za araje, nogovico, spodnje hlače, Jäger sarjce, prave in imitirane itd. Pravò garantirane angleške kavčuk-perilo, kolereci, manšete in operaniki (Forhemd), bele in pisane, popolnoma enako berkaill perilu in močnejši, ko vsako drugo, ker je v sredi platno. Nakupovanje volne od ovac. Prevzamejo se tudi klobuki v barvanje in popravilo.

(22)

Josip Matič

Kolodvorske ulice 7, Celje

Zaloga specerijskega blaga, vina, delikates, južnega ovočja, ptičjega zobanja, mineralnih vod, ir deželnih pridelkov. — Blago vedno sveže. Postrežba točna in cene nizke. Zunanja naročila oskrbe se z vsako povratno pošto.

Zaloga specerijskega blaga

Milan Hočevar

Celje, Graška cesta, 3

Velika zaloga vsakovrstne kave, sladkorja, čokolade, kakao, riža, finega olja, vinskega kisa, raznovrstnega čaja, pravega ruma, slivovke, sremake, kranjskega brinovca, kognac, vinskega žganja, najboljša štajerska in avstrijska vina v butilkah, malaga, madeira, sheri in raznega šampanjca, svinjske masti, masla, švicarskega in parizanskega sira, ogrskih salam, sardel, sardin, makaron, južnega sadja, sliv, lesnikov, najboljša moke, vsakovrstnih popolnoma zaneeljivih semen i. t. d., i. t. d., i. t. d.

Raznovrstne mineralne vode.

Zagotavljam zaneeljivo in najcenejšo postrežbo vključno vsaki konkurenci.

Dijaki

sprejmo se na stanovanje in hrano pri boljši, poštenu uradniški družini. — Več se izve pri upravnistvu našega lista. (61) 2-1

Tinktura za želodec,

katero prireja **GABRIEL FICCOLI**,

lekarnar „pri angelju“ v Ljubljani, Dunajska cesta, je mehko, učinkujoče delovanje prebavnih organov ureja joda sredstva. Odstranjuje težkočev želodec, krepi želodec, ter pospešuje tovarno odprtje. Razpošilja jo izdelovatelj v zabojčkih po

12 in več steklenic. Zabojček s 12 steklenic velja gl. 136, s 55 steklin. 5 kgr. teže velja gl. 526. Poštino plača naročnik. Po 15 kr. stekleničico razprodajajo lekarne Kupferschmid v Celji, Bamalari in König v Mariboru, Meliter v Ptuiju Eichler, Nedvod, Trnkocsy in Franje v Gradci. (14) 21-10

Saccharin

(Zuckerextract)

Sladkorjev izvleček, 275 krat slajši od sladkorja, ter posebno pripraven za gostilničarje, dobiva se v zavitkih po 1 gl. in 3 gl. pri

Franz Gschella,

trgovca z mešanin blagom v Radečah (59) 2-1 pri Zidanem mostu.

JOSIP HOČEVAR,

krojaški mojster,

Celje, Graška cesta št. 14.

Priporoča velečastiti duhovščini in slav. občinstvu svojo (63) veliko zalogo storjenih oblek za gospode in dečke po najnovejšem kroju in nizkih cenah.

Velik izbor sukna

iz vnanjih, kakor tudi domačih svetovno priznanih tvrd in fabrik.

Vsako naročilo se izvrši na željo v trih dneh pri se zagotavlja trajna in solidna postrežba.